Dissertatio inauguralis de aere dephlogisticato / [Jonathan Stokes].

Contributors

Stokes, Jonathan. University of Edinburgh. Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Edinburgi: Balfour et Smellie, 1782.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/nz8w69ae

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

DISSERTATIO INAUGURALIS, DE

AERE DEPHLOGISTICATO.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE, Ex Austoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S. T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu, Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORATUS,

summisque in medicina honoribus ac privilegiis
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;
Eruditorum examini fubjicit

JONATHAN STOKES,

PHYS. P. A.; HIST. NAT. SOD.; ET SOC. ANTIQ. SCOT. SOC. CORRESP.

and drawn empyrcal air. MILT.

Ad diem 24. Junii, hora locoque folitis.

E D I N B U R G I:

Apud B A L F O U R et S M E L, L I E,

Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXII.

Eruditorum examini lubjicit ONATHAN STORES Ad dien ap Junii, hora locoquefultin TINENT TOOK IN .

PARENTIBUS

S U I S

OPTIMIS, DILECTISSIMIS;

ĖΤ

AMICO CARO, SAGACI,

GULIELMO WITHERING, M. D.

STUDIORUM HASCE PRIMITIAS

CONSECRAT

AUCTOR.

Doctor Harrison will comp from his humble ferr an the Author.

DISSERTATIO

INAUGURALIS,

DE

AERE DEPHLOGISTICATO.

A ERIS utilitatem potiusve necessitatem ad vitam animantium sustinendam, in omni fere aevo homines agnoverunt; hoc vero tantum seculo quinquagesimo octavo, iste veri solers felixque indagator clariss. Priestley, illius naturam structuramque primus investigavit.

Aëre absente, respiratio mox cessat, viribusque cordis arteriarumque labefactis, sensu motuque carens, homo robustissimus moles semianima in terram ruit. Sine aëre slamma accendi nequit, et si terrae tota superficies ex inslammabili facta esset, atque ignis elementum ad centrum usque pervaderet, aëre desiciente, nec slamma, nec combustio gigni potuisset. Artes metallicae omnino cessarent, cum, sine hujus auxilio, nec metalla

cruda

cruda purificare, neque calces metallicas praeparare possimus; et soci ac lampades, quorum luce caloreque hisce plagis septentrionalibus solis abfentiam sustinguerentur.

Utilitas autem aëris vera in hisce omnibus processibus in tenebris plane latebat, donec aura ipsa vitalis, de qua in omni sere seculo conjecturas secerunt medici ac physici, sub sorma exquisitissima celeberrimis Priestley*, et Scheele † eodem fere tempore, sese demum manifestavit.

Cum vero, in tali rerum plane novarum acervo, inventa recentissimorum tam multiplicia ac pene innumerabilia sint, naturam atque indolem hujus speciei, de qua nunc disserere in animo est, clariorem et luculentiorem evasuram mecum reputavi, si aerum species omnes quas industria nuperorum detexit, ordine quodam enumerarem, et notis, sive characteribus propriis, distinguerem.

TABULA

* Hunc aërem faluberrimum Aug. 1mo, 1774, invenit, et inventa ejus nova Societati Regiæ Londinensi communicavit Mart. 15to, 1775.

† Observationes et Experimenta de Aëre et Igne, idiomate Germanico, in publicum emisit, Jul. 13tio, 1777, Illustr. Bergman autem, in quibus quae libello amici praefatus est, de hoc opere loquitur, quasi sere tunc biennium prelo subjiciendo parato.

TABULA AERUM SYNOPTICA, EX DISTRIBUTIONE CHEMICA.

A E R.

EITICUM AERIFORME. (AC)

CHARACTER PHYSICUS.

Fluidum in omni caloris gradu adhuc cognito fumme refiliens.

CLASSIS I. AERES SALINI.

ORDO I. AERES ACIDI.

(1.) Succum heliotropii ex colore caeruleo in rubrum mutantes. (2.) Alcalinis sales medios componentes. (3.) Aqua sorbiles. (4.) Animantibus noxii.

ACIDUM VITRIOLICUM AERIFORME. (Aër vitriolicus.) Colorem flammae minime mutat. Glaciem regelat. Flammam extinguit.

ACIDUM NITROSUM AERIFORME. (Aër acidi nitrosi.) Flammam alit.

ACIDUM

ACIDUM MURIATICUM AERIFORME. (Aër muriaticus.) Cum aëre atmosphaerico colorem viridem vel caerulescentem flammae reddit.

ACIDUM FLUORITICUM AERIFORME. (Aër fluoriticus.) Calefactus vitrum rodit. Ex tactu aquae cuticulam lapideam statim deponit.

ACIDUM MEPHITICUM * AERIFORME. (Aër fixus.) Aquam calcis turbidam reddit. Glaciem minime regelat. Colorem fyrupi violarum vix afficit. Aqua lentius forbetur.

ORDO II. AER ALCALINUS.

Acidem photiphorisum virreum, in sere inflamms

- (1.) Aeribus acidis sales medios componens.
- (2.) Aqua forbilis. (3.) Flammam extinguens.
- (4.) Animantibus noxius.

ALCALI VOLATILE AERIFORME. (Aër alcalinus.)

CLASSIS II. AERES INFLAMMABILES.

Caeruloum Berelinense, in reports in

(1.) Aëribus respirabilibus mixti slamma accenduntur. (2.) Aëre nitroso minime minuuntur.

PHLOGISTON

CL WITHERESS

* Cl. Bewly, ap. P. ii- 339-1 CMEENT W 10

Phlogiston Aeriforme *. (Aër inflammabilis †.) Aqua lentius forbetur.

Sulphur Aeriforme. (Aër Hepaticus ‡.)
Aëribus respirabilibus mixtus. Sulphur praecipitatur. Aquae odorem hepaticum facile impertit.

Phosphorus Aeriformis. (Aër phosphoricus ||.) Odore ac coloribus phosphoreis ardet. Aqua lentius sorbetur.

† B CLASSIS

* Acidum phosphoricum vitreum, in aëre inflammabili foco vitri caustici expositum, in phosphorum mutatur. Cl. Withering, ex ejust. litt.

Alcali vegetabile phlogisticatum sit ex conjunctione aëris inslammabilis cum alcali vegetabili puro.

Exp. I. Alcali vegetabile phlogisticatum, retorta igni expositum, aërem inslammabilem copiosum cum pauxillo aëris sixi praebebat, alcali vegetabili caustico in retorta relicto. Cl. Withering, ejust. litt. Maii 25. 1782.

Exp. II. Caeruleum Berolinense, in retorta igni expositum, aërem inslammabilem copiosissimum praebebat; calx ferri quae retorta remansit magnetica sit, et aëri exposita quasi pyrophorus deslagravit. Cl. WITHERING, ex litt. Mar. 12. 1782.

† Illust. Boyle hunc aërem primus detexit. Works by Shaw, iii. 21.

‡ Clar. Scheele. Obs. and Exp. on Air and Fire, n. 97. BERGMAN, Opusc. i. 237. 116.

| Cl. WITHERING. Inter distillandum acidum offium

CLASSIS III, AERES STRICTIUS SIC DICTI,

CHARACTER CHEMICUS.

Fluida elastica, nec sapida, nec inflammabilia, colores vegetabilium, nec caeruleos, nec rubros mutantia, nec alcalinis sales medios efformantia.

ORDOI. AERES NOXII.

Animalibus spirantibus noxii.

AER NITROSUS *. Cum aëribus respirabilibus minuitur. Flammam extinguit. (Acidum nitrosum aërisorme cum aère instammabili conjunctum, P. v. 253.)

AER DEPHLOGISTICATO-NITROSUS. Flammam alit.

AER PHLOGISTICATUS. Aëre nitrofo minime minuitur. Flammam extinguit.

ORDO

cum pulvere carbonum. Ex litt. Ap. 17. 1782. Cl. P. aërem eundem antea obtinuerat, iv. 137.

* Illust. Boyle primus erat qui hunc aërem detexit, ii. 432.

ORDO II. AERES RESPIRABILES.

(1.) Respirationem flammamque alunt. (2.) Aëre nitroso minuuntur.

AER ATMOSPHAERICUS. (Aër dephlogisticatus *, aëre phlogisticato +, et aëre fixo † mixtus.)

AER DEPHLOGISTICATUS. Flamma ardentior, major, crepitans. (Acidum nitrosum aëriforme phlogisto aëriformi orbatum?)

AER DEPHLOGISTICATUS.

SYNONY MA.

Spiritus nitro-aëreus. MAYOW, Tractatus V. Medico-Physici, 12mo, Oxon. 1674, p. 28.

Dephlogisticated Air. Clariss. PRIESTLEY, Exp. and Obs. ii.—v. on air, &c. D. Achard, Mem. de Berlin, 1778, 13.

l'Air

^{* +} five 1. Lav. et S. p. 16. 35.

[†] Clariff. Lavoisier, Mem. de Paris, 1774, 12mo, iii. et Scheele, p. 16.

^{‡ 1} P. v. 109. 118.

l'Air eminement respirable. Clariss. LAVOI-SIER, Mem. de Paris, 1777, 195.

Factitious Air. Cl. Keir, Treatise on Gasses, n. 44.

Empyreal Air. Clariff. Scheele, Obf. and Exp. on Air and Fire, 8vo, 1781, n. 29.

Aër purus. Illust. BERGMAN, Opusc. i. 85.
l'Air élémentaire. D. Achard, Hist. de l'Acad. de Berlin. 1778, 8.

ORIGO.

* 1. Ex fossilibus et aquis ope caloris.

Lapis calaminaris, (CRONST. S. 228. 1.) P. ive

Magnesia nigra, (§ 113.) iv. 203. ex hujus destillatione cum acido phosphorico. S. 33.

Aqua fluvii Sequanae et aqueductus d'Arcueil.
Cl. Fontana. Phil. Trans. 1779, 434.

Aqua thermarum Bristoliensium, et putealis Bristoliensis. D. BECKET, ap. P. iv. 466.

Aqua marina. Ib. 469. D. D. Dobson et RATHBONE, ib.

Aqua destillata; Cl. FONT. ib.

* 2. Ex Aquis ope Lucis et

(a.) materiei viridis, quae vasis vitreis aqua repletis lucique expositis adnascitur, sive Confervae Priestleii, uti ex inventore in nomenclatura botanica nuncupari debet. P. iv. 339. 342. 489. v. 18.

(b.) foliorum cauliumque recentium; Cl. In-GENHOUSZ Exp. upon Vegetables, 1779, 9— 36.

- * 3. Ex vesiculis fucorum vivacium. P. iv. 319.
- * 4. Ex aere atmosphærico ope plantarum in eo crescentium, et soli expositarum. P. iv. 309. 310.

* 5. E CALCIBUS METALLICIS OPE CALORIS.

Minium; P. ii. 37. iv. 441. 215. cum ; aëris fixi. Ope etiam acidorum nitrosi, ii. 53. vitrielici. Cl. Keir, 27. muriatici. P. iv. 240.

Massicot; P. ii. 50. cum parte aequali aëris

Mercurius praecipitatus per se; P. ii. 34. 38. LAV. Essays, 416. Portiuncula aëris sixi perpertuo adest. P. ii. 217.

* 6. Ex terris, alcalibus, metallisque vitriolatis.

Gypsum, alumen, cuprum, ferrum, zincum, by-drargyrus, magnesium. P. iv. 227, 213, 228, 229, 230, 239. S. 321; LAV. Mem. de Paris, 1777, 327.

* 7. Ex terris, alcalibus, metallisque inflamma-Bili orbatis, cum acido nitroso conjunctis.

Cab ains experiment of

Calx, P. ii. 63. 71. 74.; magnesia, ii. 74. S. 34.; argilla, P. ii. 76.; argentum, iii. 9.; et ab alcali vegetabili praecipitatum, S. 38; cuprum, P. iii. 11.; plumbum, ii. 67. 68.; stannum, iii. 19.; ferrum, iii. 15. iv. 217.; mercurius corrosivus ruber, ii. 35. S. 40. 6.; hydrargyrus, P. iii. 9. iv. 246; vismutum, iii. 21.; zincum, ii. 69.; regulus antimonii, iii. 21.; magnesium, iv. 203.; aurum regale, iii. 7.; et ab alcali vegetabili praecipitatum, S. 39.

Nitrum, P. i. 155. ii. 75.; Font. Journ. de Physiq. 1778, S. 35.; P. v. 143. 250.; Aëris moles 800ies major quam nitri est. Quod post omnem aërem expulsum retorta supererat, ex colore virescenti inventum est; igne autem per horas xx adhibito, liquor silicum *, ex descriptione Cl. Fontana, consici videtur.

Aer

^{*} Vide BAUM. i. 332.

Aër phlogisticatus, vel sixus, per nitrum liquefactum transmissus, dephlogisticatus excipitur; D. Achard, Mem. de Berlin. 1778, 16.; et D. Cavallo on Air, 828. Aër autem dephlogisticatus potius ex nitro calefacto oriri videtur, et ab aliis experimentum omnino refragatur.

Inter distillandum Sp. Nitri Glauberi, vasis vitreis; Cl. Keir, Treat. on Gasses, n. 30.;—
"and distilled fuming sp. nitr. in the usual
"manner;" Cl. Scheele, 29. An inde cum Cl.
Kirwan, ap. S. 215. et Cavallo, 516. colligere
fas est hunc virum clariss. aërem dephlogisticatum ab acido nitroso solo obtinuisse?

* 8. Ex TERRIS, VITRIS, &c. ACIDO NITROSO MADEFACTIS.

Gypsum, P. ii. 81.; vasa sictilia, iii. 39.; silex pyromachus, (Cronst. § 54.) calcinatus, ii. 82. vitrum Muscoviticum (§. 94.) 1. ii. 84.; zeolites spatosus (§ 110.) iii. 39.; vitrum siliceum, 37.; vitrum viride, ib.

Ab acido nitroso solo, nunquam obtinere potuit, Cl. P. iv. 260. nec Cl. Font. ap. S. notes 215.

^{* 9.} ACIDUM ARSENICALE. S. 41.

ude volatiles hant: an una sum acidis et

Mercurius corrosivus sublimatus; D. LANDRIA. NI, ap. P. iv. 240.; neque autem ab hoc, neque e sale marino, calce salita, vel minio ex affusione ejustem acidi albato, ferrove salito, aërem dephiogisticatum obtinere potuit Cl. P. iv. 240. 244.

Mercurius corrosivus sublimatus alcali vegetabili praecipitatus, S. 40.

In vaporibus acidi muriatici maxime concentrati, candelae flamma amplior erat, flava, fumans, diutiusque quam in aëris atmosphaerici portione aequali ardebat; Cl. MACQUER ap. Cl. Keir, Treat. on Gasses, n. 108.

OBS. Aëris copia pro ratione acidi est, P. ii. 378.; maxima autem ope calcium metallicarum, ii. 63.; et ex terris acido solubilibus abundantior quam caeteris, iii. 28. Si calx vel terra acido nitroso iterum atque iterum humectetur, aër novus gignitur, donec calx vel terra evanescat, ii. 56.

Admiratione certe dignum est, hunc aërem ab acido nitroso vel vitriolico, nisi ope terrarum, alcalium, vel calcium metallicarum, minime educi posse. Quo vero munere explentur, an phlogiston vel quoddam aliud ab acidis absorbeant *,

et inde volatiles fiant; an una cum acidis et phlogisti portiuncula aërem dephlogisticatum efforment *, adhuc ignoratur.

In nitri distillatione equidem acidum nitrosum totum in aërem dephlogisticatum mutari dicitur; residuum autem statim post aërem expulsum examinari debet, priusquam quicquid certi exinde colligi potest, et ex colore virescenti quicquid inslammabile relictum esse verisimile videtur.

entrati, candelae flamme ampilor erat, flava, fu-

pricone acquati ardebat, il Macques ap

OBS. Acris copia pro ratione acidi eft, P. ii.

Pondus specificum pro ratione aëris atmosphaerici 187—165. (P. ii. 91.) 160.—152. FONT. 335—1. Cl. Achard, Mem. 1778. 30. Plide 8:49. una de manda de ma

Pars 1, cum 4 aeris fixi conjuncta, candelae flammam fatis alit. S. 50.

Aere nitroso mixtus, nubibus rutilo-slammeis statim turbatur, calor evolvitur, et aerum moles pro ratione eorum puritate cito minuitur; P. i. 110. aere phlogisticato et sixo plerumque relictis,

19 * P. ii. 55. v. 199.

Paris 1776

lictis, qui in omni aëre dephlogisticato, iii. 30. aeque ac in atmosphaerico adsunt. Si hydrargyro incarcerati sint, sp. nitri phlogisticatus oritur, 113. 320. qui aquae contactu cito sorbetur; Lav. Mem. 1776. Quando aëres purissimi sunt, moles aërea ex toto fere evanescit; P. iv. 245.

Aëre inflammabili mistus et accensus, fragor 40ies, vel 50ies, quam aëre atmosphaerico major est; ii. 99.

Aqua excocta hujus duplo plus quam aëris atmosphaerici absorbet, et ex aqua aër purior excipitur; iv. 353. Si conquassentur, aër ab initio minuitur, et quo magis minuitur eo impurior evadit; Font. Phil. Trans. 1779, 439.
444.

In eo hydrargyrum in mercurium praecipitatum per se multo facilius quam in aëre atmosphaerico mutatur. Aër impurior evasit. P. v. 152.

Capacitas ejus ad calorem recipiendum*, vel calor ejus absolutus †, pro ratione aëris atmosphaerici, 4, 6—1.; et aëris phlogisticati et fixi

CRAWFORD'S Theory, 9.

⁺ Cl. IRVINE, ap. CRAWF.

87—I. Cl. CRAWFORD, Exp. and Obf. on Animal Heat, 57. 51. Ab experimentis vero ingeniofi Morgan, conftat, inter eorum capacitates vix minimum discrimen distinguendum esse; Exam. 36.

In hoc aere pruna aestu fervidiore candet, et

citius abfumitur; P. iv. 257.

Flamma in eo fit amplior, ardentior, cum quadam deflagratione, nitri detonantis non abfimili.
Ustio fit celerior, calorque fervidior; ii. 99.

Cruor colorem coccineum, floridiorem citiufque quam in aëre atmosphaerico acquirit. Aër impurior evadit; iii. 72. 75.

Plantae in eo minus vegete crescunt, quam in

aëre atmosphaerico; 335. iv. 326. S. 92.

Animalia 5ies, vel 6ties, quam in aëre atmofphaerico diutius vivunt; P. ii. 43. Inter inspirandum, vix ab aëre atmosphaerico distinguitur, postea vero pectus quadam quasi levitate ac hilaritate gaudet; 102.

OBS. Ex conjunctione aëris dephlogisticati cum aëre nitroso acidum nitrosum sit. Nonnulli crediderunt aërem dephlogisticatum abaëre nitroso phlogistonarripuisse, quo dempto, acidum nitrosum aërisorme in sluidum condensatur *. Si tale accideret,

* P. l. 209. et Cl. Bewly, 320.

Hinc cum clariff. LAVOISIER, ut crederem magis adducor, acidum nitrofum ex aëre dephlogifticato

* Collo ampullae, quae stanni limaturam continebat, lagena vitrea ampla hermetice sigillata est. Lagenis junctis in aequipondio positis, punctoque quo aequipondio steterant lima notato, metallum calcinatum est. Lagenis aequipondio iterum positis, illa quae calcem continebat ponderosior visa est; statera vero ponderatis, justum idemque pondus ac antea valebant *. Ex theoria autem Scheeliana sequitur quod multo leviora evasissent.

OBS. In omnibus experimentis in quibus ex theoria Scheeliana calor quasi de novo gignitur, aër dephlogisticatus sorberi, et in solidi formam mutari videtur, et cum ex ea lege naturae quam noster clarissimus Black detexit, quod corpora omnia quo magis rarefacta sunt, eo ad calorem recipiendum capaciora siunt, et vice versa †; necesse est portionem caloris ex aëre dephlogisticato quasi condensato extricari, unde caloris qui ex inslammabilium ustione et in pulmonibus animalium gignitur, origo.

. Mem. de Paris, 1774, 12mo, 109. † Prael. Chem.

phlogisticatus mihi esse videtur, nihil aliud quam acidum nitrosum inslammabili ex toto orbatum, et aër nitrosus idem acidum inslammabili abundanti saturatum, unde formam aëream suscipit. His vero aëribus conjunctis, phlogiston per totum dissunditur, et moles aërea in acidum nitrosum suidum condensatur. An generetur acidum in omnibus huic consimile, ex aëre nitroso, et aëre dephlogisticato illo qui ab acido vitriolico obtinetur, adhuc ignoratur.

Plurimi funt processus, uti combustio, instammatio, metallorum calcinatio, et respiratio animalium, in quibus quoddam instammabile adesse creditur, unde processus phlogistici appellantur; P. iii. 56. Aër etiam atmosphaericus, qui omnibus necessarius est, unicuique fere horum processuum exinde ineptus, vitae perniciosus, slammae infestus sit; et nonnunquam pondere ac mole minuitur.

Has mutationes extricationi inflammabilis istius, nonnulli attribuerunt; alii vero an tale inflammabile revera existat cunctantes, cuidam vitae flammaeque pabulo cum priscis, sive aëris
hujus dephlogisticati absorptioni ascripsere. Abexperimentis autem quae modo enumeravimus
fatis

fatis constat, aërem atmosphaericum ad haec officia perfungenda eo magis idoneum esse, quo aëris dephlogisticati ditior est.

An vero hic aër dephlogisticatus, uti vitae slammaeque pabulum, vel inslammabilis istius quasis menstruum, habendus sit; an potius utroque munere simul fungatur, ex processuum ipsorum quorundam contemplatione propinquiore, clarius ut spero, elucebit.

DE CALCINATIONE METALLORUM.

- (1.) Metalla funt corpora omnium ponderofissima, opacissima, splendentia, sonora, sluidum
  electricum facile transmittentia, in calore atmosphaerae, hydrargyro excepto, solida; igne liquescentia, volatilia, combustibilia; acidis et alcalinis solubilia.
- (2.) Si igne autem comburantur, speciem suam metallicam omnino perdunt, et in pulveres mole, et pondere absoluto * inter calcinandum
  - * Omnia metalla in quibus experimenta instituta funt, ponderis incrementum capiunt.

dum† auctos, specifico tamen diminutos, fluidum electricum minime transmittentes, terris liquefactis

Plumbum, Rev, Journ. de Physiq. 1774. 18. Boyle, ii. 390. 395. Lemery, 143. Friend, prael. chym. 14. Vogel. Opusc. 68.

Stannum, BRUN et REY, ib. BOYLE, 390—393. KUNCK, laborat, 473. LEMERY, ib. GEOFFR. Mem. de Paris, 1738. 116. 118. 120—122. CRONST. § 180.

Zincum, Boyle, 191. Hellot, Mem. de Paris, 1738.

Cuprum, Boyle, 389. 392.

Ferrum, 390. 392.

Hydrargyrum, Boern. chem. i. 406. Baum. ii. 390.

Regulus antimonii, Kunck. laborat. 473. Stahl. exp. 347. Du Clos ap. Du Hamel. H. Reg. Sc. Acad. 13. 14. Homb. Mem. de Paris, 1705. 124. Friend. 15. Gmelin. Comm. Petrop. v. 266. De Secondat. obs. de physiq. 119. Vogel. 161. 162.

Vismutum, Geoffr. ib. BAUM. 373.

† Ex quadam portione minii recenter praeparati cl.
PRIESTLEY, minimam quidem quantitatem aëris dephlogisticati folummodo obtinere potuit, ii. 52.; et Brun, amicus Johannis Rey, confidenter asserit plumbum ex calcinatione laevius fieri. Celeb. Pott narrat, vismutum calcinatione pondere imminutum esse ; et Vogel, ab experimentis quibusdam, parum quidem accuratis, ib. 162. dubia movet de veritate experimento-

tis facile, metallis vero minime, miscibiles; igne difficilius liquescentes, minus volatiles, et minime combustibiles, gradatim mutantur. Nonnulla in aqua solubilia siunt, et demum acida, uti arsenicum *, plurimaque vim causticam acquirunt.

haesitat etiam, an tale ponderis incrementum in omnibus metallis invenitur. Dict. of Chem. addit. (Calxes) Hinc diu in animo haerebam, an calx hoc ponderis incrementum, durante calcinatione ipsa, vel an non potius ab aëre postea gradatim absorpto, accepisset. Volumina plurima evolvi; inani tamen labore, et incertus adhuc haeserim, (cum mihi haecce nimis sestinanter scribenti omnis suppellex chemica absuit), ni noster Chemiae Professor, qui in hac doctrina aërea quasi pater jure habendus est, clariss. Black, cum comitate sua adsueta, mihi auxilium sponte praebuisset.

Exp. Stanni et plumbi utriusque grana lx, in crucibule prius candesacto, super stateram accuratam ope arenae in aequipondio ponebantur. Crucibulo intra alterum igni exposito, metalla in calcem albidam gradatim mutabantur. Calcinatione finita, crucibulum cum calce statim ab igne lanci impositum, incrementum granorum xix accepisse visum est. Crucibulo igni iterum exposito per i horam, calx vix quicquid acquisivit; refrigeratis vero, incrementum ponderis totum granorum xxi invenitur. Grana cxxii, quae una cum crucibulo in lance aequipondio relicta erant per dies iv, nil amplius incrementi acquisiverunt.

^{*} Cl. Scheele, n. 41.

runt †. Sub hac forma, calces nuncupantur, et earum praeparatio calcinatio dicitur.

(3.) Sine aëre atmosphaerico vel dephlogisticato, metalla in calces converti nequeunt. Junck. Consp. Chem. i. 791. 588. 931. P. ii. 261. LAV.

Eff. 298. Mem. 1777, 594.

(4.) Plumbum et stannum vero, foco vitri caustici in aëre nitroso et phlogisticato exposita, sumos copiosos ediderunt, et vasorum parietes crusta albida obducebantur. P. i. 125. 137. In his aëribus, et in aëre inslammabili et sixo, metalla dissicilius calcinantur. Aëres immutati evaserunt,

(5.) Argentum, cuprum, chalybs, stannum, plumbum, zincum, vismutum, reg. antimonii, tobaltum, arsenicum, in vasis murrhinis clausis, igni furni murrhini vehementissimo expositis, in calces vel vitra mutabantur. Cl. Darcet Journ. de Physiq. 1771, 122.

(6.) Calcinatio in vase clauso progreditur pro ratione aëris atmosphaerici vel dephlogisticati qui in vase continetur. Beccaria Misc. Taur. ii.

176. LAV. Mem. 1774, 12mo, 109.

(7.) Aer, quo calcinatio fit, mole et pondere specifico minuitur; P. i. 134. Lav. Est. 329, 230, 332, 335.

+ Cl. Macq. ib. (8.)

- (8.) Calx ponderis incrementum accipit pro ratione aëris diminuti. LAV. ib.
- (9.) Calcibus plurimis aër copiosus educitur; Boyle ii. 633. Hales i. 289. P. i. 192. iv. 400. Lav. Est. 414. 313. 315.
- (10.) Aër indole diversissimus e calcibus expellitur, P. i. 193. ii. 37. 63. 50. 51. iii. et e quibusdam aër vix ullus nisi dephlogisticatus obtinetur, 49. 217.
- (11.) Aër inflammabilis ex ferro, zinco, orichalcho, stanno, foco vitri caustici in vacuo Boyleano expositis, P. ii. 109.; ex iisdem, et ex cupro ope acidorum et alcalium; et aër nitrosus, qui ex acido nitroso aëre inflammabili conjuncto sit, ex omnibus metallis, plumbo et zinco exceptis, ope acidi nitrosi, vel aquae regiae educuntur; i. 126.
- (12.) E calcibus omnibus in quibus experimentum institutum fuit, nullus aër inflamma-bilis extricari potuit; ii. 111.
- (13.) Lithargyros aëre inflammabili in plumbum restituitur. Cl. Morveau, Journ. de Physiq. Mai 1776, 392.
- (14.) Calces plumbi, stanni, et ferri, ope flammulae aëris inflammabilis in speciem metallicam facile restituuntur; Cl. Chaussier, ib. Oct. 1777. 313.

(15.) Calces plumbi, cupri, et vismuti, vaporibus hepatis sulphuris sibi restituuntur; MACQ.

(reduction.)

(16.) Calces argenti, plumbi, stanni, et ferri, quibus omnis aër calore antea expulsus fuerat, foco vitri caustici in aëre inflammabili expositae, in speciem metallicam facile restitutae sunt. Aër inflammabilis copiosus calcibus absorbebatur, et qui supererat aeque inflammabilis ac antea inventus est. Celeb. Priestley, ex lit. cl. Withering, Mar. 13. 1782.

(17.) Calces metallicae aeque facile restituuntur in aëre alcalino, ac in aëre inslammabili, et minor portio hujus aëris consumi videtur,

ib. *.

- (18.) Calces (16.) foco vitri caustici in aëre dephlogisticato vel atmosphaerico expositae, in speciem metallicam nullo modo restitui potuerunt; ib.
- (19.) Mercurius praecipitatus per se in speciem metallicam restituitur sine quovis inslammabili;
- * Aër inflammabilis, sed quovis nescio, compositionem alcali volatilis inesse verisimile videtur, cum aër alcalinus, ope ictuum electricorum, in molem 3 majorem augetur, et omne incrementum aqua sorberi nequit, ac aër inflammabilis invenitur, ii. 240.

bili; Boyle, i. 381. Boerh. Phil. Trans. Neu-MANN by Lewis, 4to, 102. Cronst. § 164. n. Rouelle, procédés 1774. Cadet. Journ. de Physiq. 1775. Brisson, Lav. et Sage, ib. 62. Bayen, ib. 156.

- OBS. (a.) Hinc patet aërem dephlogisticatum calcinationi metallorum perutilem esse. Vide n. 3.
- (b.) Metalla vero fixiora vi ignis în speciem calciformem sine aëre dephlogisticato mutanda esse, ab exp. 4. 5. verisimile videtur. Tales calces purae nominari debent, dum eae quae aëre dephlogisticato praeparantur calces aëratae nuncuparentur.
- (c.) Ponderis incrementum quod metalla calcinatione accipiunt, ab aëre absorpto * oritur.

  6. 7. et exp. p. 20. n. unde satis clare constat, metalla in vitris sigillatis calcinata, neque ab igne †, neque
- * Primus qui hocce ponderis incrementum aëris abforptioni attribuit, est Johannes Rey, Anno 1630, nostras vero Mayow, Anno 1674, distinctius aëri dephlogisticato, qui spiritus nitro-aëreus ab illo dicitur, adscripsit. Trast. 28.

† quasi fixato, uti voluit illustris Boyle, qui in suis experimentis caeteroquin egregiis, neque vasa, neque aërem inclusum, sed calces folas ponderavit. neque a quovis externo, sed ab aëre incluso, ponderis suum incrementum acquisivisse.

- (d.) Metalla ex terris indolis sibi propriae, et aëre inflammabili componi videntur; 9.
- (e.) Aërem inflammabilem et phlogiston scholae Stahlianae idem esse, et phlogiston seorsim exhibendum, legibusque gravitationis aeque obediens † ac terra vel aurum esse, ab exp. 13—16. satis clare constat.
- (f.) An non hinc colligere fas est, calcinationem processum esse, quo metalla aere inflammabili orbantur ope attractionis electivae? Terrae metallicae et phlogiston sese mutuo attrahunt, et tam fortiter ut vix igne vehementissimo separentur. Inter has terras vero et aërem dephlogisticatum attractio consimilis adest, unde in gradu quodam caloris, aëre dephlogisticato adjuvante, aër inflammabilis expellitur, et aër dephlogisticatus calce sorbetur. Et hinc orta est, uti mihi certe verisimile esse videtur, in calcinatione metallorum aëris dephlogisticati utilitas.
- (g.) Huic doctrinae exp. 16. objiciendum force expecto. Sed an non credere fas sit cum

† Phlogiston in chalybis opisicio pondus ferri augere, experimentis olim demonstravit cl. Reaumur, ap. Baum. 561.

CRONSTEDT, MACQUER, et CADET phlogifaton ab hac calce minime ex toto separari? et ab experimentis Geoffroy constat, hanc calcem ope vitri caustici in sumos facile resolvi *; unde mihi verisimile videtur hoc metallum nimis volatile esse, ut vim istam ignis satis diu sussitieret, quae ad omne inflammabile expellendum necessaria sit. Et experimentis constat idem in forma sua metallica, aeque ac ferrum, varias phlogisti proportiones retinere posse.

DE RESPIRATIONE

Quod fanguis sub colore atro-purpureo pulmones intret, sloridus rutilusque, qualis est sanguis arteriosus, ex iisdem redeat, jamdudum a Lowerot, et nuper a clar. Hewson t, animalium vivorum sectionibus observatum est; quod talis mutatio acri tribuenda sit, experimentis ingeniosis, egregius Lower s et cl. Cigna s plane demonstraverunt; et quae in seculo praeterito

^{*} Mem. de Paris, 1709. 175. † De Corde, c. iii. p. 176. ‡ Exp. Inq. into the Properties of the Blood, 9. § 175. || Mifc. Taur. i. 68.

terito de aëre dephlogisticato auguratus est iste ingeniosissimus Mayow, experimentis pulcher-rimis comprobavit celeber. Priestley.

Cruor venosus aëri atmosphaerico*, vel dephlogisticato, P. iii. 71. expositus, colorem coccineum
cito acquirit, et aër dephlogisticatus impurior evadit, 75. Hae mutationes siunt, vesica sicca aut
sero madesacta, 97. sanguinis sero etiam ad
altitudinem unciarum plurium, 73. lacteve, minime autem aqua, 79. oleo †, saliva, P. ib.
vel corio pleuritico ‡, cruorem et aërem interpositis.

Aër atmosphaericus simul cum animali, hydrargyro incarceratus, mole sua, postquam animal extinctum est, vix minuitur ||. Aëris autem aqua conquassati de absorbetur, quae aër sixus est. Quod superest aër phlogisticatus vel atmosphaericus impurior invenitur. P. v. 113.

Cruor floridus aëri nitroso, vel inflammabili, vel sixo, vel phlogisticato expositus, cito nigrescit. Qui aëri nitroso, inflammabili, sixo expositus

^{*} Lower, 178. + Cl. Cigna, ib. 73.

[‡] Cruor qui corii superficiei inferiori adhaeret atro-purpureus est.

^{|| 1} Cl. Lav. Mem. de Paris, 1777. 190.

fitus fuerit, colorem suum pristinum nunquam recuperat; iii. 72. 74. cito autem qui aëre phlogisticato inquinabatur; 77. et qui ab aëre sixo colorem sanguinis venosi acceperat, in aëre dephlogisticato aliqua ex parte gradatimque arteriosum acquirit; 72. 74.

An cujusvis inflammabilis extricationi hae mutationes solummodo tribuendae sunt? Sic visum est clarissimo Priestley, qui primus respirationem in numerum processuum phlogisticorum ascripsit; i. 277. 78. iii. 70. 56. Molis autem diminutio ab aëris phlogisticati, inflammabilis, aut sixi extricatione oriri nequit, cum hi, aëre respirabili commixti, molem ejus semper augent.

Neque color fanguinis venosi atro-purpureus, ab aëre inflammabili, vel fixo derivari potest, cum cruor floridus hisce aëribus atratus, colorem pristinum ab aëre atmosphaerico nunquam recuperat.

De ortu aëris fixi qui inter respirandum gignitur, hypotheses plurimas, omnes vero conjecturales, physici finxerunt. Nexui cuidam aëris inslammabilis cum aëre dephlogisticato, ejus originem tribuit clariss. Lavoisier, ib. 191. ab experimento autem

qui

a cl. Priestley instituto, compertum est ab aëre instammabili et atmosphaerico una accensis super aquam succo heliotropii tinctam, ne minimum quidem acoris signum apparuisse. Fulligo orta est. Ex litt. cl. Withering.

Neque cum isto viro clariss. credere possum hunc aërem ope cujusvis instammabilis ab aëre atmosphaerico praecipitari; i. 44. 79. 194. cum nullus gignitur, aut sulphuris, 45. vel aëris instammabilis v. 124. accensione, ex limatura ferri cum sulphure, i. 105; aut inter metalla calcinanda, 137; et portiuncula quidem ea est, quae obtinetur e mercurio praecipitato per se.

Nec tamen adhuc constat, an e bronchiorum superficie, an e sanguine, an ab aëre atmosphaerico, ortus est. Cum autem clariss. Priestley satis clare demonstravit, aërem sixum qui gignitur dum calces metallorum ope carbonum restituuntur, ex carbonibus solis oriri, iv. 400.; et cum experimentis clariss. Bewly, aërem sixum alcali vegetabilis ex nitro deslagrato praeparati, neque ab aëre neque ab acido nitroso, sed e carbonibus solis provenire compertum est *; veri quidem mihi similius videtur eundem

* ap. P. iii. 391.

qui in spiritu invenitur, e superficie bronchiorum potius quam ab aëre aut sanguine ipso extricari.

Aëris phlogisticati portionem e sanguinem extricari facile concedo; maxima autem pars, ea est quae in aëre atmosphaerico perpetuo adest, et sanguine respuitur.

An non inde fas est colligere, aërem dephlogisticatum a sanguine ipso inter respirandum sorberi *, simulque portionem aëris phlogisticati et sixi sere aequalem e sanguine aut fortasse e superficie bronchiorum liberatam esse?

Aërem dephlogisticatum sanguini arterioso revera inesse, cum sanguine ipso intime conjunctum, atque colorem sanguinis arteriosi coccineum ab aëre dephlogisticato absorpto pendere, mihi verissimile videtur †. Eundem sere colorem calces plumbi,

* Huic omnino confimilem conjecturam jamdudum fecit ingeniosissimus Mayow, Tract. 301.

† Hanc explicationem primum in medium protuli in Societate Regia Medica Edinburgensi, adstantibus inter alios ingeniosis, amicissimo C. W. Quin, medico Dubliniensi, et Laurent. Nihell, M. D. in hyeme anni 1778.

n'Actis vero Parisiensibus ann. 1777, editis anno 1780, theoriam huic ex aliqua parte consimilem, non sine voluptate, nuper vidi a clariss. Lavoisier prolatam, quippe cum tali viro in errore esse vix erubescerem. plumbi, ferri, et hydrargyri, ex aëre dephlogisticato accipiunt *, unde aëris dephlogisticati praesentiae color floridus certissimum signum rite habendus est. P. iv. 431. v. 146.

Cruor floridus aërem dephlogisticatum minime inquinat; iii. 76.

Aër inflammabilis et phlogisticatus, cui cruor sloridus expositus suerit, ab aëre nitroso minuuntur, 76. 77. quod nullo modo sit nisi ex admistione aëris respirabilis.

Aër nitrofus, ex tali expositione, mole minuitur, et ad aërem respirabilem minuendum minus sit idoneus; 76. quod accidisse non posset, nisi cum portiuncula aëris dephlogisticati conjunctus suisset.

In vacuo Boyleano cruor venosus colorem atro purpureum suum conservat, 80. Cl. Becca-RIA, Misc. Taur. i. 68.; et cruor floridus nigrescit; aëri autem atmosphaerico expositi, ambo coccinei protinus facti sunt, 69. et P. 73.

Aqua etiam inflammabile absorbere potest; pisces autem in aqua, aëre respirabili coctione orbata, confestim moriuntur. Boyle, ii. 470.

Huic doctrinae opponi potest; quod ab experimentis cl. Darwin in vacuo Boyleano institutis

^{*} Cl. Lavois, Mem. de Paris, 1777. 192. P. v. 145.

adesse. Haec omnia vero experimenta sanguine venoso instituta erant, et ab iisdem constat sanguine guinem e brachio missum, recipienti antliae pneumaticae statim subjectum, ex bullulis aëreis in molem decies quam antea majorem sublatum esse †. Ad summum vero solummodo demonstrant, aërem forma elastica sanguinem minime inesse.

Ab hac theoria, ista quaestio, unde animalia in aëre omni, nisi atmosphaerico vel dephlogisticato, tam subito necantur, explicationem facilem accipere videtur. Istis quidem aëribus noxiis, etiamsi aliter indole diversissimis, nonnulli egregiique viri vim quandam sedativam venenatamve tribuerunt †. Aqua mephitica autem a nonnullis large ingurgitatur, clysmata ex aëre sixo in morbis maxima debilitate stipatis cum fructu adhibentur, et aër ipse copiosus aegris in pulmones impune hauritur. Animalia quae in vacuo Boyleano aeque ac in aëribus noxiis, P. i. 71. extinguuntur, violentis

^{*} Phil. Tranf. 1774. 344.

[†] Cl. Cigna. ib. 68. Boyle, ii. 540. et Mayow, 149. de fanguine arteriofo idem adnotaverunt.

[†] Celeb. WHYTT, Works, 31. Cullen, First Lines, n. 1057.; et Priestley, i. 195.

lentis et enormibus convulsionibus afficiuntur; BOYLE, ii. 462. et ab experimentis a clar. DE HAEN inftitutis, conftat, ex canibus XXXIII. aqua submersis nullum quidem revixisse, (Rat. Med. iv. 102. continuat. ii. pars 35.) dum qui ab aëre fixo Grotta del Cane extincti funt, fibi facile restituuntur. Hinc theoriam meam experimentis comprobare maxime optabam, donec in periculis istius physiologi egregii clariss. LAN-GRISH vaporibus fulphureis institutis *, omne quod desiderarem inveni. His liquido constat, hos vapores, qui inspirati tam cito lethales funt, fuperficiei corporis totae, membranae Schneiderianae, intestinorum, abdominis, thoracisque ipfius cavo, fine ullo vitae periculo, et abfque omni veneni viriumve fedantium figno applicatos effe.

Hinc fatis dilucide apparet, hos aëres malignos animantibus perniciofissimos neque magis sedantes neque magis venenatos esse quam aqua †, hydrargyrum,

^{*} Physical Experiments upon Brutes, 1746. 127.

[†] In experimentis cl. DE HAEN intra omne fere temporis spatium a minutis secundis 5, ad 10 minuta prima, vitae indicia cessavere.

drargyrum, vacuumve Boyleanum *, nisi quod ex aspiratione unica citius, et ex toto fere aërem respirabilem excludunt. Hinc etiam verisimilius sit, quoddam vitale (quod sub forma aëris hujus saluberrimi demum invenimus), re vera aërem inesse †, unde sanguis vim istam sibi quasi propriam, cor arteriasque stimulandi consecutus est †. Hoc-absente, essoetus sit sanguis, vires desiciunt, cor languet, quiescit, et quasi alto somno opprimitur.

Ex tali theoria quasi necessarie profluit, hunc aërem, ad vitam submersorum et suffocatorum revocandam, optimum remedium sore. Hujus in pulmones sufflationem proposui in commentatione de aëribus, quam examini Soc. Reg. Med. subjeci, Feb. 1780, inscius equidem virum celeberr. J. Hunter antea idem proposuisse ||, vel cl. Achard, cuniculos et fringillas aëre clauso extinctos, ex hujus asslatu ad vitam revocavisse. Assirtationed

^{*} Talpa in eo 'inter 2' et 3' extinguebatur;' altera vero, 'fub aqua demersa, non omnino 1' durabat quin plane 'cessaret ullum vitae signum prodere;' Boyle, ii. 677.

⁺ MAYOW, 305.

[‡] Mayow, 307. cujus doctrinae immortalis Newton annuisse visus est, Optics, 355. 8vo.

^{||} Phil. Trans. 1776. 419.

Affirmat etiam iste vir clar. muribus, felibus, et canibus, se hoc remedium cum eodem eventu felici adhibuisse. Mem. de Berlin, 1778. 107.

Si canibus *fubmersis* * aeque fructuosum fuerit, de ejus utilitate, in hominibus ad vitam revocandis, vix dubium remanebit.

DE VEGETATIONE.

Processus respirationis in plantis omnino mutatur. In aëre phlogisticato, quo animalia statim necantur, plantae vegete virescunt; et si in vasis aëre atmosphaerico impuro repletis crescunt, aër inclusus ad officia respirationis perfungenda magis idoneus sit. P. i. 87. et cl. Ingenh.

Ex his rite pensitatis, quam clare esfulget ista naturae sapientia, et oeconomia, ac rerum constitutio vere divina! Hinc sceptico interroganti, cur aërem dephlogisticatum nobis natura denegavit, respondere possumus. Ni vegetabilium et animalium structura omnino mutaretur; in aëre dephlogisticato animalia duntaxat vivere possent,

in

^{*} De Haen, ib.

in aëre phlogisticato solummodo vegetabilia. His autem ita ut sunt constitutis, vivunt et crescunt omnia. Vegetabilia ex aëre animantibus noxio cibum acquirunt, dum vita animalium ex aëre in quo vegetabilia languerent, vigorem accipit.

Hinc quo plus aëris planta confumit, eo purior aër animalibus evadit, ac quo frequentius respirat animal, eo uberior sit cibus vegetabilium.

FINIS,